

udmunder store Aaer, og hvor der ligeledes findes Laxegaarde; der har man ikke allevegne hævdet tilstrækkelig Laxegaardenes Ret til at forhindre Fiskeriet udenfor Mundingerne af Aaerne, og der fiskes der i den Grad op paa sine Steder, at Fiskegaarde, hvoraf der svares Skat af 8 Tønder Hartkorn og derover, undertiden i den bedste Fiskeetid ikke faae en eneste Fisk, fordi man har spærret hele Afdgangen, saa at Fiskene, der skulle gaa op for at lege eller kaste Rogn, slet ikke kunne komme op i Aaerne der, da de fanges i Garnene forinden. Alt-saa formener jeg, at naar disse Laxefiskerier kunne faae en ganske anden Betydning som Indtægtskilde for Befolkningen end hidtil, hvis man gennem hensigtsmæssige Bestemmelser i Fiskeriloven værnere om dem, synes denne Sag ogsaa nærmest at kunne afvente en saadan Fiskerilovs Vedtagelse, som jeg ikke kan forstaa, at det høie Thing ret længe kan vedblive at skyde fra sig.

Yeth: I Anledning af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thornup), skal jeg sige, at han kan vistnok have Ret i, at det vilde være til Gavn for Laxefiskeriet, at det ved en almindelig Bestemmelse kunde blive paalagt Laxegaardenes Eier at holde disse Naabne en vis Tid, saaledes at Fiskene kunde komme videre. Men det er jo ikke det Spørgsmaal, som foreligger her, som vedkommende Andragender give Anledning til at overveie. Det er jo et ganske andet Spørgsmaal, og det kan ikke hjælpe Andrageren det Allermindste, om man paalægger Friensvolds Laxegaards-eier at holde Laxegaarden aaben en Tid for at lette Laxene deres Dypgang, saa snart det bliver ham alene, der lige fra Laxegaarden og helt ud til Randers Fjords Munding i Rattegat er eneberettiget til at fiske. Naar han er eneberettiget, har det ikke stor Interesse for de Andre, om han faar flere eller færre Fisk, naar Andre ikke maa tage nogen. Nu havde det ærede Medlem ganske vist Ret i, at det er kun Midtstrømslinien, man har villet tilkjende Laxegaards-eieren Æneret til at fiske i, men som det ærede Medlem ogsaa meget rigtigt bemærkede, er det det Fiskeri, som findes i Midtstrømslinien, der er noget værdt. Hvad der findes ved Siden af inde paa Grundene, er saa tærbeligt, at jeg heller ikke tror, at det spiller nogen Rolle. Det er Midtstrømsfiskeriet, overhovedet Fiskeriet paa Dyhden, som har nogen Betydning, det er det, som de tilgrændsende Beboere hidtil have udøvet. Jeg vilde gjerne, om det var muligt, indgyde de mange Menneſter, hvis Inter-

esser synes saa særdeles truede ved den ny-lig faldne Høiefsteretsdom, noget Mod, om jeg var istand dertil, til ikke at tage denne Høiefsteretsdom for Mere, end den er, og Mod til at prøve en ny Dyst endnu engang om de samme Forhold. Det kunde jo være af de Grunde, som jeg har antydet, at den vilde falde anderledes ud i sit Resultat, og jeg skal fremhæve, at mellem de to Domme af 1797 og 1883, som synes at ville tilkjende Laxegaards-eierne Æneret, ligger en anden Dom, der er falden ved Randers Bything den 8de April 1828, og i den Sag gif det virkelig ganske anderledes til. Der havde Laxegaards-eierne med en tiltagen Retsbetjent frataget Beboerne i Uggelhusene nogle Fiskegarn i Maret 1824, og de bleve under 8de April 1828 ved Bythinget tilpligtede ikke alene at tilbagelevere Garnene i uskadt Stand og i andet Fald at erstatte deres Værdi efter uwillige Mænds Skjøn, men tillige at betale de Indstævnte en vis Sum for Affavnet af deres Garn. Jeg har det Haab, at den ny Sag, naar den bliver ret sat i Scene, kan gaa ligeaa. Jeg skal for dem, der maatte interessere sig for at studere disse Forhold, ganske kort antyde, hvor de kunne finde Oplysninger derom. Det er i Neckelmanns Bog om Fiskeriet i Randers Fjord, fremdeles ogsaa i forskellige Afhandlinger af Mourier, der gaa igjennem nogle af de første Bind af Tidsskrift for Fiskeri, og endelig i en Beretning om Reiseundersøgelser, der findes i Fiskerikommissionens trykte Protokol. Paa disse Steder er der henvist til hyderligere Kilder, men naar jeg har angivet dem, jeg her har nævnt, vil det være let for dem, der ønske at studere disse Forhold, at finde, hvor de skulle søge de Oplysninger, som de ønske.

Thornup: Ja, jeg vil selvfølgelig ikke svække det Mod, som det ærede Medlem vil have Fiskerne til at vise overfor vedkommende Fiskegaards Eier, og det tyder min Udtalelse heller ikke paa. Jeg vil ikke anerkjende, at vedkommende Eier har Fiskeriet udenfor Midtstrømmen eller, som det hedder i disse Skjeder: Seildybet. Derfor kan jeg ogsaa godt forstaa den Dom, som det ærede Medlem nævnte, thi der er det muligt og sandsynligt, at de Vedkommende ikke havde fisket i Midtstrømmen, og at Modparten derfor blev tilpligtet at staffe deres Garn tilstede. Det skal jeg ikke modsigte. Derimod er jeg ikke enig med ham i, at Fiskeriloven ingen Betydning har overfor dette Spørgsmaal. Ja, i en vis Forstand har den ingen Betydning, men nogen Betydning har det dog, enten man kan faae denne Fiskeriet afløst for